

но отъ сирѣхъ тѣхъ...
яко въ нѣмощи...
и въ немощи...

Господа, като избави Онѣ душѣ-тѣ
му отъ темницѣ-тѣ, да ѡ введи
въ жилища-та на праведны-тѣ (сн.
Рим. 7, 24).

4-й. *Мене ждуть праведницы,
дондеже воздаси мнѣ* (Пс. 141, 8).

4-й. „Чекжѣ мя (около мене ся
сбиржѣ) праведницы-тѣ, кога Ты
ще ми направешъ благодѣяніе.

Стихиры-тѣ, кои-то ся пѣжѣ подирѣ всѣкій отъ тіа сти-
хове съставляжѣтъ радостный отговорѣ изъ христіанскій-тѣ міръ
къмъ сильно-то желаніе на вѣтхозавѣтний-тѣ человекѣ, и изо-
бражавжѣтъ въ Новый-тѣ Завѣтѣ испълненіе на тажъ надеждѣ
презъ Христово-то Вскръсеніе, за кое-то и ся пѣжѣтъ при
вскръсны-тѣ или святинедѣльны-тѣ всенощны.

Кага ся пѣе „Господи возвахъ“ запалжѣтся мѣстны-тѣ свѣ-
щи, какъ бы въ ознаменіе на това, чи ветхозавѣтна-та църква
презъ Моисеевъ-тѣ законѣ пріела повече благолѣпіе въ вѣнкаш-
но-то свое богослуженіе, и заедно съ него пріела пдъ ясны и
свѣтли познанія за грядущій-тѣ Икупитель міра. Въ исто-то
время діаконѣ-тѣ каде: св. алтарь, иконостасѣ-тѣ, и предсто-
ящій-тѣ народѣ, отъ едниѣ странѣ въ напоминаніе намѣ за вѣт-
хозавѣтны-тѣ жертвы и каденія-та при вечерно-то богослуже-
ніе;—а отъ другѣ странѣ каденіе-то съставлява видимо изра-
женіе какъ на наши-тѣ молитвы къмъ Бога и святыи-тѣ, така
и тѣхно-то почитаніе.

Молитва-та на вѣтхозавѣтний-тѣ человекѣ услышана была
отъ Господа за избавленіе-то и спасеніе негово. Виновница и
Посредница въ облегченіе въ животѣ-тѣ на ветхозавѣтны-тѣ
людѣ была Матерь Божія, Коя-то родила Спасителя и Изба-
вителя отъ бѣды, грѣхѣ и смърть. За тажъ причинѣ подирѣ пѣ-
ніе-то на молитвенны-тѣ ветхозавѣтны стихове пѣся хвалеб-
на пѣсня на Божіѣ Матерь. Това става въ това исто время, кога
на вечерниѣ-тѣ ся отворижѣтъ царски-тѣ двери и священникѣ-тѣ
подирѣ діаконѣ-тѣ, кой-то държе въ рѣцѣ-тѣ си кадильницѣ,
отъ сѣверны тѣ двери (кои-то ся противъ лѣвый-тѣ ликѣ) из-
лиза отъ алтарь-тѣ и застава противъ отворенны-тѣ царски дѣ-
ри. Пѣсня-та, коя-то ся пѣе, кога излиза священникѣ-тѣ, нари-
чася Богородиченѣ, за чото она воспѣва Богородицѣ, Нейно-
то приснодѣвство. При това въ пѣсниѣ-тѣ ся припоминавжѣтъ
ветхозавѣтны прообразы, кои-то ся относжѣтъ до Богородицѣ:
както напр. купина-та, коя-то была опаляема, но не изгорѣла;
помунаване-то на израильтяны-тѣ презъ чървено-то море. Но